

Indflydelse paa Ansættelsen og Afskedigelsen af sine Præster, dog saaledes, at disse værnes mod Vilkaarlighed. Det er klart, at skal der indføres en § 8 for Præsterne, for at udtrykke mig kort, skal det ogsaa være saaledes, at Befolkningen selv faar Lov at vælge, hvem den vil have til Præst, faar den endelige, afgørende Indflydelse herpaa. Jeg maa udtale min Anerkendelse af den Praksis, den nuværende Kirkeminister har indført ved altid at kalde den Mand, som er indstillet som Nr. 1 ude fra Sognene eller af Menighedsraadet, hvorved vi virkelig i Praksis har gjort et stort Skridt henimod Indførelse af Præstevalg.

Hvad Bispevalg angaar, nærer jeg ikke samme Interesse derfor som det ærede Medlem. Grunden ligger lige for, det er den, at jeg ser paa Bispen som en Slags folkekirkelig Departementschef, som et Led i den folkekirkelige Administration. Jeg ved meget vel, at man har den Opfattelse, at Bisperne fører Tilsyn med Sognemenighederne, men det ved alle omkring i Sognemenighederne, at vi almindelige Mennesker, som lever derude, mærker saare lidt til Bispen — jeg tror, man kan udtrykke det saaledes, at Bisperne væsentlig fører Tilsyn med Præsterne. Jeg er ikke sikker paa, at det vil være absolut heldigt for en Bisp, at der, inden han kommer til et Stift, har staaet mægtig Valgkamp mellem de forskellige kirkelige Retninger om hans Valg. Man kan maaske indvende, at jeg ikke var bange for, at der skulde være Præstevalg. Nej, det er jeg ikke, thi vi har gennem Lovgivningen sikret Mindretallet en Ret til at faa anden kirkelig Betjening; men det vil være vanskeligt at overføre lignende Regler paa Bispen og hans Stilling. De forskellige Parter i Stiftet, ogsaa den Part, som har været afgjort mod hans Valg og Ansættelse, kommer til at arbejde sammen med ham og have Forbindelse med ham. Hvis man imidlertid fra mange Sider absolut skulde ønske, at denne Embedsmand blev valgt, mener jeg, at man maa opstille aldeles bestemte Betingelser for et saadant Valg.

Det ærede Medlem (J. Oskar Andersen) gik ikke ind paa Valgmaaden, hvad jeg beklager. Han nævnede derimod, at man i Sverige og Norge havde Bispevalg. Men de Regler, man anvender der, tror jeg heller ikke, det ærede 20de Medlem for Hovedstaden drømte om at faa indført her i Landet. I Norge foregaar Valget efter de Oplysninger, jeg har kunnet skaffe mig, saaledes, at Rigets Provster og

Medlemmerne af det teologiske Fakultet og Gejstligheden i Bispedømmet vælger Biskoppen. I Sverige foregaar det saaledes, at Domkapitlet, en Institution, vi ikke har, indstiller 3, af hvilke Kongen vælger een. Ingen af disse Valgmaader vil være gennemførlig i Danmark, det tror jeg nok, man kan sige. Hvis jeg har Ret i, at Bisperne i Virkeligheden først og fremmest er tilsynsførende med Præsterne, kommer der ogsaa den Vanskelighed frem, at man kan spørge, om Præsterne da kan være med til at vælge deres egen tilsynsførende. Jeg mener, at hvis man skulde tage det Skridt at gaa til Bispevalg, maa man sørge for, at det bliver Folkekirkens læge Medlemmer, der faar den store og afgørende Indflydelse her; det er den eneste Maade, paa hvilken jeg kan tænke mig, at man en Gang skulde skride til Gennemførelse af en saadan Ordning.

Det ærede Medlem talte dernæst om, at den danske Folkekirke skulde have Røst og Mæle, det vil sige, han rejste det gamle Krav om en Kirkeforfatning, en repræsentativ Kirkeforfatning, og i denne Forbindelse udtalte han, at det vilde være rigtigt, om man fik nedsat en ny Kirkekommission. Angaaende Kirkeforfatningen kunde jeg ønske at bemærke følgende: Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i den almindelige Betragtning, som han gjorde gældende ikke blot nu, men ogsaa da vi i forrige Samling behandlede Spørgsmaalet om Frimenighedens Adgang til fast Brug af Folkekirkens Kirker, at Rigsdagen stod i Gæld til Folkekirken, at den skyldte Folkekirken en særlig Lovgivning. Jeg tror, man maa indrømme, at Rigsdagens Holdning overfor Folkekirken op igennem Aarene har været baade imødekommende og hensyntagende overfor det kirkelige Liv i vort Folk. Folkekirkens Forfatning — thi selvfølgelig har Folkekirken en Forfatning nu, Spørgsmaalet er blot, om den skal have en anden Forfatning — er ordnet ved de Love, som er givne lige fra Sognebaandsløsnings-Loven og indtil den lille Lov, vi vedtog sidst paa Sommersamlingen, og til hvis Gennemførelse det ærede 20de Medlem for Hovedstaden ydede sin meget værdifulde Bistand. Det ærede Medlem sagde: Det er meget bedre i Udlandet, der har man Kirkeforfatning, Synoder, repræsentativt valgte Forsamlinger. Jeg maa tilstaa, at denne Henvisning til Udlandet lader mig ganske kold, thi naar man vil tage efter Udlandets Forhold, glemmer man, at dansk Kirkeliv og for øvrigt ogsaa dansk Skoleliv har sin egen